

Arrest

nr. 219 411 van 2 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 5 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MISSEGHERS *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Sudanese/Soedanese nationaliteit en behoort u tot de Afrikaanse stam Kobe, behorende tot de Zaghawa bevolkingsgroep. U bent geboren in het dorp Tontubai in de regio Darfur/Darfoer maar verhuisde op tienjarige leeftijd naar Omdurman in de wilayat (staat) Khartoum in Sudan. U bent niet politiek actief. Uw vader was handelaar in vee tussen Darfur en Khartoum en verbleef voornamelijk in de regio Darfoer.

In 2000 bezocht u gedurende één maand eenmalig uw geboortedorp Tontubai en maakte vervolgens een reis van twee maanden naar Tsjaad waar u drie ooms heeft wonen. Sinds het vee van uw vader in 2004 door de autoriteiten werd gestolen en uw vader niet meer werkte, onderhield u enkel telefonische contacten. U zelf werkte als handelaar in kledij op de Libische markt in Khartoum. In 2007 huwde u uw nicht S.H.S.. Sinds uw vertrek uit Sudan heeft u geen contact meer met haar. Wel vernam u van uw broer A. die in Israël woont, dat ze na uw vertrek naar haar ouderlijk huis is teruggekeerd. Op tien mei 2008 was u aan het werk in uw zaak toen er een inval plaatsvond van de oppositie van Darfur, "al adl wa 'l musawa" (letterlijk: "gerechtigheid en gelijkheid"). U zag overal militaire voertuigen vanuit de plaats waar u werkte. Na het incident bleef u verder werken. De vijfde dag na het voorval kwam u van uw werk naar huis. U zag uw moeder en uw zus huilen. Ze vertelden u dat uw vader was overleden maar weigerden u te melden hoe uw vader was gestorven. Toen uw familie naar aanleiding van uw vaders overlijden een ceremonie hield kwamen leden van de autoriteiten aan uw deur. Ze eisten dat u met ze meeging om op vragen te antwoorden. Uw zus, A., kwam tussen in het gesprek, zei dat ze u niet alleen wilde laten gaan en kwam mee in de wagen waarin u werd geplaatst zitten. Toen u werd uitgeladen reed de wagen met uw zus erin verder. Veel later vernam u van uw vriend dat uw zus was gedood. U zelf werd opgesloten in een gebouw van de veiligheidsdienst. U werd er mishandeld. Tijdens uw ondervragingen over uw vader en diens vrienden vernam u dat uw vader was gedood tijdens de inval van de Darfur oppositie. Na vier dagen werd u samen met enkele anderen overgebracht naar een ander gebouw van de veiligheidsdienst, gelegen in Khartoum Bahri. U was er opgesloten tot januari 2009. Tijdens uw detentie vernam u van uw broer dat uw vader zich had aangesloten bij de oppositie die op tien mei 2008 Khartoum had bestormd. Omdat u door mishandelingen er erg aan toe was liet men u voor verzorging opnemen in een militair hospitaal. U stelde een bewaker voor om u in ruil voor geld te helpen I., een vriend van uw broer, te bellen. Nadat u uw kennis contacteerde bracht hij een som geld voor de bewaker en kon u, vermomd in een aba' (bedekkende kledij voor vrouwen), uit het hospitaal vluchten. Van februari tot juli 2009 dook u onder bij I.. Vervolgens reisde u illegaal naar Libië waar u terecht kon bij uw schoonbroer die er woonde en werkte. U baatte er zelf een winkel uit tot u besloot omwille van het gewapende conflict naar Europa te vluchten. In februari 2016 reisde u illegaal naar Italië. Vanuit Italië reisde u verder naar België waar u op 29 maart 2016 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Vier maanden na uw aankomst in België vernam u van uw broer in Israël dat uw moeder en uw jongere broer M. sinds januari 2016 naar Abu Nabak, een vluchtelingenkamp in Tsjaad zijn vertrokken. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kleurenprint van een paspoort van uw vader en een kleurenprint van een nationaliteitsattest van uw vader neer, alsook 2 e-mails (dd. 26 september en 4 oktober 2018) van uw raadvrouw, Sylvie Micholt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde te behoren tot de etnie Zaghawa, een niet Arabische bevolking afkomstig uit Darfur. Wat betreft personen die tot een niet Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Darfoeri in Khartoem dd. 10 april 2018) blijkt dat, hoewel Darfuri nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoonde dat Darfuri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.

Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfuri studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U, die sinds uw tien jaar weg was uit de regio Darfur, uw geboorteregio slechts één keer in het jaar 2000 heeft bezocht (notities CGVS I, p.19,20), bovendien in Omdurman in de wilayat Khartoum woonde (notities CGVS I, p.4), waar uw familie over een eigendom beschikte (notities CGVS I, p.10), één van uw broers aan de universiteit had gestudeerd (notities CGVS I, p.12), u -na uw studie- als winkelier werkte in de Suuq Libiya (Libische markt) en u zelf een aparte woning naast jullie eigendom huurde (notities CGVS I, p.14), met andere woorden een volledig goed geïntegreerd leven in de hoofdstad plachtte te leiden, moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen.

Er dient na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat, dit om onderstaande redenen.

Er kan immers worden opgemerkt dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw beweerde problemen in mei 2008 in Omdurman/Khartoum/Sudan. Uw algemene kennis over de gebeurtenissen waarvan u stelt dat deze uw leven volkomen hebben veranderd en de aanleiding hadden gevormd voor uw vertrek uit Sudan, blijkt immers ontoereikend.

Aangezien u uw persoonlijke problemen grotendeels linkte aan uw Darfurese roots is het opvallend dat u over de kwestie Darfur niet meer kon vertellen dan zeer algemeen te verwijzen naar een oppositiepartij die een aanval op Khartoum uitvoerde en waar uw vader deel van zou hebben uitgemaakt. U stelde vervolgens: "Ik ken niets van dat probleem. Ik weet enkel er is probleem tussen overheid van Sudan en oppositie van Darfur. De overheid zijn Arabieren en Darfur Afrikanen" (notities CGVS I, p.24). U werd alsnog uitgenodigd om verder te vertellen waar het juist over ging. U herhaalde enkel: "Neen ik ken de reden niet" (notities CGVS I, p.24). U wist dan wel te vertellen dat er "haraka tahrir as sudan" (Sudan Liberation Movement -SLM) bestond, maar kon er verder niets concreets over te vertellen. Evenmin kende u benamingen van mogelijke andere oppositiebewegingen gelieerd aan de regio Darfur (notities CGVS I, p.25). Gevraagd hoe het kwam dat u die met studenten over de Darfur kwestie zou hebben gesproken wanneer er artikels in kranten verschenen (notities CGVS II, p.21,23), niet meer concreet kon vertellen over Darfur en de oppositie antwoordde u enigszins opmerkelijk: "Ik was in Khartoem, daar is Darfoer, ik heb niets te maken met daar, ik had mijn handel en mijn huis en weet niets anders" (notities CGVS I, p.24). Opvallend is dan vast te stellen dat u deze karige informatie zelfs pas in Libië van Zaghawa winkeliers had vernomen (notities CGVS I, p.24). Opmerkelijk zijn ook uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal. Wanneer u werd gevraagd wat er allemaal in Darfur aan de hand is, kon u plots wel vertellen over gebeurtenissen in Darfur (notities CGVS II, p.18). Verder vertelde u over de bewapening van de snelle interventietroepen "Da'me Sarriye" in de regio door de Sudanese autoriteiten, dat de oppositie van Zaghawa vanuit Libië Sudan binnen was gekomen en er vele doden vielen. U stelde wel deze informatie van uw broer te hebben ontvangen en verklaarde er zelf niets over te kennen (notities CGVS II, p.16). Gevraagd of de Da'me Sarriye eventueel ook onder een andere benaming gekend zijn, wist u dit niet te melden (notities CGVS II, p.16,17). Pas na enige tijd wanneer u opnieuw werd gevraagd of de Da'me Sarriye niet onder een andere gangbare benaming gekend zijn in Darfur, herinnerde u zich dat ze Janjaweed worden genoemd (notities CGVS II, p.17). Gevraagd wanneer de ene term wordt gebruikt en wanneer de andere legde u uit dat de Da'me Sarriye een nieuwe benaming was -u stelde deze pas in België te hebben vernomen- en dat er tijdens uw verblijf in Sudan over Janjaweed werd gesproken. Het is dan ook merkwaardig dat u niet spontaan de oude term gebruikt en gewag maakte van een benaming die u pas in België verneemt (notities CGVS II, p.17). Ook al wordt er van u niet verwacht dat u een tot in de puntjes correcte uiteenzetting over de Sudanese politiek kan weergeven (notities CGVS II, pp.19-24), is het opvallend dat waar u bij uw eerste persoonlijke onderhoud niets kon vertellen over de Darfur-kwestie, u een spraakwaterval leek over dit onderwerp tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud, wat elke doorleefdheid in uw verklaringen ondermijnt en sterk doet vermoeden dat uw kennis louter ingestudeerd is.

Aangaande uw persoonlijke ervaringen verklaarde u getuige te zijn geweest hoe op 10 mei 2008 uw woonplaats Omdurman werd aangevallen door de oppositie uit Darfur. U zou op dat moment aan het werk zijn geweest op de Suuq Libiya (notities CGVS II, p.15). Gevraagd of er in de periode vóór deze aanval iets bijzonders aan de gang was in Khartoum antwoordde u "Ik weet niets van politiek, er was niets"... ik weet niets" (notities CGVS I, p.26). Verwezen naar beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat er aan de aanval voorafgaand toch andere zaken plaatsvonden en gevraagd hoe het kwam dat u hierover niets zou hebben geweten, stelde u enkel: "... voor die aanval, wat er vooraf was ik weet van niets". U werd dan ook gevraagd of u wel zeker tot de gebeurtenis in 2008 in Khartoum verbleef. U antwoordde: "Ja maar ik weet niets" (notities CGVS I, p.26). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat er reeds op 9 mei 2008 –daags voor de aanval op Omdurman- de veiligheidsdiensten en de politie in Khartoum mensen begonnen te arresteren die ze verdachten van steun aan de JEM (Beweging voor rechtvaardigheid en gelijkheid). Dat deze gebeurtenissen aan u, als Darfuri en iemand die op de Suuq Libiya werkte zouden voorbij zijn gegaan, is dan ook opmerkelijk. Behalve dat u er handelaar was stelde u immers met klanten en studenten over de Darfur kwestie te hebben gesproken (notities CGVS II, p.21). Bovendien staat uw opmerking dat de autoriteiten verrast waren over/door de aanval van de oppositie ergens haaks op de vaststelling dat de autoriteiten wel degelijk rekening hadden gehouden met mogelijke incidenten (notities CGVS II, p.15).

Er werd u dan ook vervolgens gevraagd om over de aanval van 10 mei 2008 te vertellen aangezien u stelde hiervan getuige te zijn geweest. U kwam echter niet verder dan: "Op 10/05/2008, de oppositie heeft Khartoum aangevallen" en begon vervolgens te vertellen wat u vijf dagen na de aanval zou zijn overkomen (notities CGVS I, p.26,27). Nadat u aan het woord werd gelaten over uw persoonlijke wedervaren werd u opnieuw uitgenodigd te vertellen wat er precies op 10 mei 2008 was gebeurd, stellende dat er van u werd verwacht over deze feiten te spreken als inwoner van de stad (notities CGVS I, p.28). U antwoordde enkel met: "Neen ik weet niets van die aanval, ik zweer dat." Er werd dan ook gevraagd of u echt helemaal niets kon melden. U herhaalde echter: "Neen niets. Ik had mijn commercie en dat ging goed godzij dank" (notities CGVS I, p.29).

Uit beschikbare informatie blijkt nochtans dat het op 10 mei 2008 tot een confrontatie kwam tussen de overheidstroepen en de gewapende leden van de oppositie JEM, ondermeer op Suuq Libiya. Het Sudanese leger had zich overigens voorbereid op een mogelijke aanval op Khartoum nadat er zwaarbewapende colonne van opposanten werd opgemerkt in Omdurman, en zette gevechtsvliegtuigen en helikopters in die aanvallen uitvoerden. U maakte hierover echter geen enkel gewag. U haalde enkel aan dat gewapende leden van de oppositie fruit kwamen kopen aan de kramen (notities CGVS II, p.15). Uw opmerking de volgende dagen gewoon te zijn gaan werken is in het licht van al deze gebeurtenissen frappant (notities CGVS I, p.26). Gevraagd hoe het kwam dat u bij uw tweede persoonlijke onderhoud plots wel iets kon vertellen over wat u allemaal had gezien op 10 mei 2008 terwijl u bij uw eerste onderhoud stelde niets te weten noch iets te hebben gezien, antwoordde u: "Vorige keer zei u me "er is een probleem". Er is een verschil tussen een probleem en geruchten "dikdikdik" (AZ maakt geluid) Vorige keer... dat is waar advocaat het over had daarnet, dat ging er juist over". Met dat laatste verwees u dan ook naar de opmerking van uw raadsman voor de aanvang van uw persoonlijk onderhoud op 5 juli 2017. Uw raadsman stelde immers met u uw eerste persoonlijke onderhoud te hebben besproken en van u te hebben vernomen dat u niet alles zou hebben verstaan en dat u niet op alle gestelde vragen kon antwoorden omdat u als Zaghawa het Arabisch niet als moedertaal heeft (notities CGVS II, p.2). Dat u aanvankelijk niets kan vertellen over de gebeurtenissen van 10 mei 2008 en vervolgens wel kan melden dat u gewapende troepen van de oppositie van hun bewapende voertuigen zag afkomen om fruit te kopen is dan ook opmerkelijk. Wat betreft uw opmerking moeizaam de Arabische taal te kunnen volgen omdat u Zaghawa bent is overigens niet overtuigend. Zowel bij de Dienst vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal legt u immers zonder moeite verklaringen af in het Arabisch. Wanneer u wordt gevraagd hoe het komt dat u, die bijna uw hele leven in een Arabischtalige omgeving woonde en werkte (Sudan en Libië), geen standaard Arabisch -dat door uw tolken wordt gebruikt- zou verstaan, antwoordt u enkel: "Ik doe mijn best, ik doe moeite, ik luister naar u alsof ik naar de TV naar het nieuws kijk." U werd dan ook tijdens de beide keren dat u een persoonlijk onderhoud had op het Commissariaat-generaal opgemerkt dat indien u een vraag niet zou verstaan of u de tolk niet zou begrijpen dit meteen diende op te merken en werd u duidelijk gemaakt dat er van u werd verwacht dat u het onderhoud meteen mocht onderbreken. U heeft echter nooit een dergelijke opmerking gemaakt (notities CGVS I, p.2 en CGVS II, p.5). Bij gevolg beperkt u zich aldus tot het geven van (gefabriceerde) post-factum verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat u na concrete en geobjectiveerde elementen/ documenten aan te voeren die een andere kijk kunnen werpen op bovenstaande conclusies.

Gelet alle bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering te zijn gearresteerd in het kielzog van de gebeurtenissen in Khartoum in mei 2008. Evenmin kan er nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader –waarover u overigens niet concreet kon vertellen hoe hij leefde en merkwaardig genoeg van uw broer in Israël moest vernemen dat hij bij de oppositie zou zijn aangesloten geweest (notities CGVS I, p.16,23) als strijder bij de aanval was vermoord. Bij gevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u uiteengezette omstandigheden van het overlijden van uw zus, die samen met u zou zijn meegenomen door de autoriteiten. Het is overigens niet aannemelijk dat uw zus zich vrijwillig aanbood met u mee te gaan wanneer u door de autoriteiten werd gearresteerd, lettende op de heersende situatie in de nasleep van 10 mei 2008. Dat uw broer M. en uw moeder ten gevolge van uw beweerde problemen naar Tsjaad zijn moeten vluchten en er in een vluchtelingenkamp wonen is dan ook niet aannemelijk.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus “Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018) blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Sudanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade.

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat afkomstig uit Darfur zijn de mogelijke interesse van de Sudanese veiligheidsdiensten verhoogt en dat studenten, in het bijzonder Darfuri, als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Sudanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland. Verder blijkt uit deze informatie dat Sudanese uit conflictgebieden zoals de regio Darfur een ernstig risico op mensenrechtenscheidingen lopen in geval van terugkeer naar Sudan. In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat u niet afkomstig bent uit een conflictgebied in Sudan, aangezien u verklaarde in Omdurman, Khartoum te hebben gewoond.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kleurenkopieën van een oud Sudaan paspoort van uw vader en diens nationaliteitsattest bevatten enkel identiteitsgegevens van de betrokkene. Ze geven echter op geen enkele manier inzicht in uw persoonlijke situatie. Overigens betreffen het kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. De opmerkingen van uw raadvrouw in de e-mail van 26 september 2018 werpen geen ander licht op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Met betrekking tot de e-mail van 4 oktober 2018, waarin uw raadvrouw verzoekt om een tolk Zaghawa omdat u niet voldoende Arabisch begrijpt kan worden opgemerkt dat hiervoor reeds werd geargumenteed dat u bijna uw hele leven in een Arabisch-talige omgeving woonde en werkte (Sudan en Libië) en dat u bovendien tijdens beide keren dat u een persoonlijke onderhoud had met het CGVS blijf gaf van voldoende kennis en begrip van het Arabisch en geen opmerkingen maakte die hieraan afbreuk zouden doen. Aan deze e-mail werden 2 foto's toegevoegd, waarvan uw raadvrouw zegt dat ze uw recente afkomst ondersteunen. Hierover kan worden opgemerkt dat uit de foto's op zich uw (recente) herkomst niet kan worden afgeleid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 5 november 2018 in een eerste middel een schending aan van *“artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet”*; *“Schending van artikel 1A van de Conventie van Genève”*; *“Schending van artikel 48/4 §2 a) en b)”*; *“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker stelt vast dat verweerder niet betwist dat hij afkomstig zou zijn uit Darfoer, Soedan, en behoort tot de Afrikaanse stam Kobe.

Verzoeker wijst erop dat verweerder tot voor kort nog vasthield aan het standpunt dat de situatie van Soedanezen van een niet-Arabische etnie (Afrikaanse stam uit Darfoer, Blauwe Nijl of Zuid-Kordofan) die zelfs nooit in Darfoer, Blauwe Nijl of Zuid Kordofan gewoond hebben, automatisch recht hadden op het statuut van vluchteling. Verzoeker vraagt zich af hoe verweerder op basis van de uitvoerige informatie die hij verzamelde (zie de COI Focus *“Soedan. Risico bij terugkeer”* van 6 februari 2018 en COI Focus *“Soedan. Darfoeri in Khartoem”* van 10 april 2018), kan besluiten tot een dergelijke ingrijpende koerswijziging en voert aan dat verweerder dit nauwelijks heeft gemotiveerd wat deze beleidswijziging tot stand heeft gebracht. Verzoeker meent dat verweerder bijzonder summier is in de motivering en zich beperkt tot een verwijzing naar gedateerde rechtspraak van het Britse *“Upper Tribunal”* in een zaak uit 2016. Verzoeker merkt op dat verweerder zelf in de bestreden beslissing aangeeft dat er voor personen afkomstig uit Darfoer risico's bestaan in geval van terugkeer.

Verzoeker betoogt verder dat het feit dat hij niet recent afkomstig is uit Darfoer geen afbreuk doet aan het feit dat dit nog steeds zijn herkomst regio is.

Verzoeker voert aan dat verweerder zich heeft gebaseerd op een selectieve lezing van de eigen COI's. Uit deze COI rapporten blijkt volgens verzoeker immers dat er heel wat bronnen zijn die de argumentatie van verweerder tegenspreken (COI Focus *“Soedan. Risico bij terugkeer”* van 6 februari 2018, p. 27-28; COI Focus *“Soedan. Darfoeri in Khartoem”* van 10 april 2018, p. 18, p. 20, p. 22).

Verzoeker wijst op zijn uitgesproken risicoprofiel. Hij meent dat het feit dat hij afkomstig is uit Darfoer en tot een niet-Arabische etnie behoort, samen gelezen met het gegeven dat verzoeker lange tijd in het westen heeft verbleven en daar ook een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, maakt dat hij een uitgelezen doelwit is voor de Soedanese veiligheidsdiensten.

Verzoeker voert aan dat hij vervolgd wordt door de overheid.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *“artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet”*; *“Schending van artikel 1A van de Conventie van Genève”*; *“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Waar verweerder stelt dat verzoekers kennis over de Darfoerkwestie ontoereikend is, voert verzoeker aan dat geen rekening werd gehouden met zijn individuele omstandigheden, nu hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij zelf niet politiek actief was.

Verzoeker legt uit dat zijn afzijdigheid uit de politiek niet hoeft te verbazen als men de gezinssituatie van verzoeker in rekening brengt. Zo stelt hij dat hij opgroeide in de enkele aanwezigheid van zijn moeder en dat zijn vader bijna nooit thuis was, zodat de prioriteiten van zijn gezin uiteraard in het dagdagelijkse lagen. Verzoeker wijst erop dat zijn vader grotendeels in Darfoer verbleef terwijl het gezin naar Khartoem verhuisde. Hij herneemt dat zijn vader was aangesloten bij de oppositie maar dat verzoeker dit zelf pas heeft vernomen nadat hij werd aangehouden. Verzoeker legt uit dat hij dit niet eerder kon te weten komen omdat hij zijn vader enkel telefonisch sprak en er dus geen politieke kwesties werden besproken. Hij verduidelijkt dat de motivatie van zijn vader om zich bij de oppositie aan te sluiten erin lag dat de overheid zijn vee had afgenomen, maar dat verzoeker dit pas te weten kwam na de dood van zijn vader.

Verzoeker benadrukt dat hij op tienjarige leeftijd van Darfoer naar Omdurman, Khartoem verhuisde en dat zijn kennis over het conflict in deze context moet worden gezien.

Verzoeker wijst erop dat er in Khartoem etnische verschillen en spanningen waren, doch minder tastbaar, en dat de roep naar zelfbeschikking en identiteit afwezig was.

Hij verwijst naar een artikel uit The Guardian (stuk 4, The Guardian "*Khartoum: the most selfish city?*" van 19 september 2014) en betoogt dat de hoofdstad als het ware geïsoleerd was van de toenemende etnische spanningen elders in het land. Waar verweerder het vreemd acht dat verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud plots een spraakwaterval leek over dit onderwerp, voert verzoeker aan dat het niet kan verbazen dat hij zich wilde voorbereiden op zijn onderhoud. Verzoeker wijst tevens op het feit dat hij het Arabisch niet voldoende machtig is.

Verzoeker haalt aan dat, ook al uiten de etnische spanningen zich in Khartoum anders dan in de Darfoerregio, de problemen zich wel op de Darfoeri in Khartoem spiegelen, wat ook wordt bevestigd door verweerder in de bestreden beslissing op basis van informatie gegenereerd door haar eigen onderzoeksdienst. Verzoeker wijst op de COI Focus "*Soedan. Risico bij terugkeer*" van 6 februari 2018 en voert aan dat hierin wordt bevestigd dat Darfoeri in Khartoem het slachtoffer worden van vervolging wegens de etnische problemen in Darfoer en dat personen, zoals verzoeker, die lange tijd buiten Soedan hebben verbleven, een nog groter risico op vervolging lopen. Verzoeker verwijst tevens naar de COI Focus "*Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 20). Verzoeker stelt bovendien de aandacht van de overheid getrokken te hebben doordat zijn vader actief was bij de oppositie, maar dat hij hiervan niet op de hoogte was omdat hij zijn vader voornamelijk telefonisch sprak. Hij benadrukt tevens dat dit ook niet zo'n eigenaardige situatie is: binnen de Soedanese samenleving (zeker in de Zuidelijker gebieden), is het vaker de gewoonte dat mannen voor langere periodes afwezig zijn, zeker wanneer dit logischerwijs volgt uit hun beroepsactiviteit (veefokken).

Verzoeker stelt vast dat "*verweerder in de huidige bestreden beslissing teruggekomen is op haar verklaringen als zou verzoeker al veel langer vertrokken zijn uit Khartoem. In de eerste beslissing van 18 juli 2018 (stuk 5) voerde verweerder aan geen geloof te hechten aan zijn verblijf in Khartoem tot juli 2009, maar kon ze dit niet grondig motiveren. Nadat beroep werd aangetekend, werd deze beslissing ingetrokken en vervolgens de huidige beslissing genomen. Deze lijn van argumentatie werd vervolgens geschrapt.*"

Verzoeker herhaalt de argumentatie die werd uitgewerkt in het verzoekschrift van 17 augustus 2018, voor zover verweerder de kennis van verzoeker over de gebeurtenissen van 10 mei 2008 in twijfel trekt. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud uitgebreid heeft verteld over de gebeurtenissen die plaatsvonden in Omdurman, waarbij oppositietroepen in voertuigen kwamen aangereden. Hij stelt dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geconfronteerd zag met een tolk Arabisch en dat het voor hem niet evident was om alle vragen even grondig te beantwoorden.

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van "*artikel 48/3 Vreemdelingenwet*"; "*Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet*"; "*Schending van artikel 15 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003, tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*"; "*Schending van de rechten van verdediging*"; "*Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*"; "*Schending van de zorgvuldigheidsplicht*".

Hij voert aan dat zijn kennis van het Arabisch ontoereikend is om op een grondige wijze zijn vrees voor vervolging toe te lichten en dat verweerder door het taalobstakel geen zorgvuldige beslissing kon nemen. Hij stelt dat zijn moedertaal Zaghawa is en dat verweerder herhaaldelijk werd gewezen op de communicatieproblemen tussen verzoeker en de tolk, zowel tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (p. 31), als bij de aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud (p. 2). Verzoeker verwijst tevens naar de opmerkingen van zijn raadvrouw bij e-mail van 26 september 2018 en 4 oktober 2018. Verzoeker verwijst naar het UNHCR, dat stelt dat niet betekent dat een zekere kennis van een tweede taal voldoende is opdat verzoeker zijn vluchtmotieven correct kan weergeven (stuk 8, UNHCR Austria, "*Handbook for interpreters in Asylum Procedures*", 2017, p. 41-42). Hij haalt aan dat uit onderzoek naar het gebruik van het Engels in de Belgische asielpprocedure wordt aangetoond dat de "*taal die gebruikt wordt en nodig is tijdens de procedure van een ander niveau is dan de taal die in het dagdagelijkse leven gesproken wordt. Deze discrepantie – waar men zich niet noodzakelijk van bewust is – creëert verwachtingen ten aanzien van de verzoeker, waar hij echter onmogelijk aan kan voldoen. Hierdoor wordt verzoeker benadeeld, omdat zijn "voldoende kennis" van een tweede taal hem in de steek laat tijdens een levensbeslissende procedure.*" (stuk 9, Katrijn Maryns, "*The Belgian Asylum Interview: the implications of Lingua Franca English Usage*", oktober 2016, p. 113-125). Verzoeker wijst tevens op een artikel van Knack met betrekking tot twee tolken-opleiders, die aan de alarmbel trokken naar aanleiding van het Soedan-rapport (stuk 10, Knack, "*Tolken zijn noodzakelijk om de rechten van vluchtelingen en migranten te vrijwaren*", 19 februari 2018).

Verzoeker haalt vervolgens rechtspraak van de Raad aan, waarbij dossiers werden teruggezonden omdat er onduidelijkheden waren over de impact van communicatieproblemen op het relaas van verzoeker (RvV nr. 30 930 van 1 september 2009).

In een vierde middel voert verzoeker een schending aan van *“artikel 48/3 Vreemdelingenwet”*; *“Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet”*; *“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*; *“Schending van de zorgvuldigheidsplicht”*.

Verzoeker meent dat hij minstens recht heeft op subsidiaire bescherming. Verzoeker voert aan dat verweerder onvoldoende heeft onderzocht of een terugkeer naar Khartoem mogelijk zou zijn. Verzoeker herneemt tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 juli 2017 duidelijk te hebben verklaard *“geen familie meer te hebben in deze regio en louter sporadische contacten te onderhouden met twee Arabische vrienden, met wie hij slechts via zijn broer uit Israël contact kon opnemen (administratief dossier verweester, gehoorverslag verzoeker, 5 juli 2017, p. 5-6)”*. Hij benadrukt dat *“verweester”* in de bestreden beslissing, wanneer ze stelt dat verzoeker *“een volledig goed geïntegreerd in de hoofdstad plachtte te leiden” (stuk 1, p. 2), slechts feiten opsomt die niet langer relevant zijn voorbij de huidige situatie van verzoeker. Verzoeker heeft tien jaar terug inderdaad gewoond in Khartoem, maar heeft er vandaag geen netwerk meer om op terug te vallen.”* Verzoeker beklemtoont in dit verband dat het gebrek aan familie om op terug te vallen en de jarenlange afwezigheid van verzoeker het voor hem bijzonder moeilijk maakt om een leven op te bouwen in Khartoem. Hij verwijst naar de COI Focus *“Soedan. Darfoeri in Khartoem”* van 10 april 2018, p. 24-25. Hij meent tevens dat zijn niet-Arabische etnie voor moeilijkheden zou zorgen en dat uit de informatie van Cedoca blijkt dat ook in Khartoem de overheid zich schuldig maakt aan systematische discriminatie (COI Focus *“Soedan. Darfoeri in Khartoem”* van 10 april 2018, p. 17).

Gezien verzoeker geen netwerk heeft in Khartoem, moet volgens hem de subsidiaire bescherming ten aanzien van zijn herkomstregio Darfoer worden afgetoetst. Verzoeker voert aan dat de veiligheidssituatie in Darfoer nog steeds bijzonder precair is. Hij wijst erop dat eind 2017 reeds duidelijk werd *“dat de algemene veiligheids- en mensenrechtensituatie in Darfoer vrijwel uitzichtloos bleef, met tienduizenden burgers op de vlucht die geregeld het slachtoffer werden van willekeurig overheids geweld”* (stuk 11, Human Rights Watch, *“Sudan. Events of 2017”*, januari 2018). Hij verwijst naar een rapport van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties van 25 april 2018 waarin deze stelt dat ondanks een daling van het aantal mensenrechtenschendingen in Darfoer, de algemene mensenrechtensituatie nog steeds bijzonder precair blijft (stuk 12, UN Security Council, *“Report of the Secretary-General on the African Union-United Nations Hybrid Operation in Darfur”*, S/2018/389, 25 april 2018).

Verzoeker verwijst naar een rapport van Eric Reeves, senior fellow aan het François-Xavier Bagnoud Center for Health and Human Rights van de universiteit van Harvard die tevens een van de bronnen was bij de redactie van het COI-rapport van 6 februari 2018 (stuk 13, E. Reeves, *“Glimpses of Continuing Slow-Motion Genocide in Darfur: Recent Reports of Ethnically-Targeted Violence”*, 30 mei 2018).

Waar Reeves gewag maakt van talloze incidenten die onderbelicht blijven, merkt verzoeker op dat ook HRW bevestigt dat de Verenigde Naties de situatie in Darfoer veel te optimistisch inschat. *“Dit is onder meer het gevolg van de slinkende troepenmacht van UNAMID in de regio, waardoor de VN vaak in het ongewisse blijft over recente mensenrechtenschendingen en de noden van de lokale bevolking genegeerd worden. Zo werden in april van dit jaar nog verschillende dorpen platgebrand, met talloze burgerslachtoffers tot gevolg”* (stuk 14, Human Rights Watch, *“Latest Sudanese Attacks on Darfur Show Protection Needs. Peacekeepers Absent as Abusive Rapid Support Forces Strike Jebel Marra”*, 10 mei 2018).

Verzoeker besluit dat de situatie in Darfoer niet wezenlijk is veranderd in vergelijking met de situatie in 2017, toen verweerder meende dat de risico's verbonden met deze regio zodanig groot waren dat verzoekers recht hadden op subsidiaire bescherming. Verzoeker betoogt bovendien dat aangezien de niet-Arabische etnie van verzoeker vast staat hij zelfs recht heeft op het statuut van vluchteling (stuk 5, CGVS, Betreft: Redenen voor weigeringen van Soedanese asielzoekers, 24 oktober 2017).

In hoofddeorde wordt gevraagd om de “*beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9 oktober 2018, met kennisgeving van 9 oktober 2018 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchteling overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek*”. In ondergeschikte orde wordt gevraagd om de “*beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9 oktober 2018, met kennisgeving van 9 oktober 2018 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek*”.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken neer:

3. CGVS, *Betreft: Redenen voor weigeringen van Soedanese asielzoekers*, 24 oktober 2017;
4. *The Guardian*, *Khartoum: the most selfish city?*, 19 september 2014, te consulteren op: <https://www.theguardian.com/cities/2014/sep/19/khartoum-most-selfish-city-sudan-arab-capital>;
5. De beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 18 juli 2018, met kennisgeving op 18 juli 2018 m.b.t. het verzoek om internationale bescherming van verzoeker;
6. E-mail van de raadvrouw aan verweerster van 26 september 2018;
7. E-mail van de raadvrouw aan verweerster van 4 oktober 2018;
8. UNHCR Austria, *Handbook for interpreters in Asylum Procedures*, 2017, te consulteren op: <http://www.refworld.org/docid/59c8b3be4.html>;
9. Katrijn Maryns, *The Belgian Asylum Interview: the implications of Lingua Franca English Usage*, oktober 2016, p. 113-125, te consulteren op: <https://biblio.ugent.be/publication/8513843/file/8513846.pdf>;
10. Knack, *Tolken zijn noodzakelijk om de rechten van vluchtelingen en migranten te vrijwaren*, 19 februari 2018, te consulteren op: <https://www.knack.be/nieuws/belgie/tolken-zijn-noodzakelijk-om-de-rechten-van-vluchtelingen-en-migrantente-vrijwaren/article-opinion-966203.html>;
11. Human Rights Watch, *Sudan. Events of 2017*, januari 2018, te consulteren op: https://www.hrw.org/sites/default/files/sudan_2.pdf;
12. UN Security Council, *Report of the Secretary-General on the African Union-United Nations Hybrid Operation in Darfur*, S/2018/389, 25 april 2018, te consulteren op: https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3CF6E4FF96FF9%7D/s_2018_389.pdf;
13. E. Reeves, *Glimpses of Continuing Slow-Motion Genocide in Darfur: Recent Reports of Ethnically-Targeted Violence*, 30 mei 2018, te consulteren op: <http://sudanreeves.org/2018/05/30/glimpses-of-continuing-slow-motion-genocide-in-darfur-recent-reports-of-ethnically-targeted-violence/>;
14. Human Rights Watch, *Latest Sudanese Attacks on Darfur Show Protection Needs. Peacekeepers Absent as Abusive Rapid Support Forces Strike Jebel Marra*, 10 mei 2018, te consulteren op: <https://www.hrw.org/news/2018/05/10/latest-sudanese-attacks-darfur-show-protection-needs>”.

Verzoeker legt per aangetekend schrijven van 21 januari 2019 volgende stukken neer:

15. Mohamed Suliman, *voorzitter van de ‘Darfour association en Belgique*, dd. 5 januari 2019;
16. *The Guardian*, *Dozens have been killed by the regime. But Sudan’s protesters march on*, 30 december 2018 (...);
17. *Amnesty International*, 18 januari 2019 (...);
18. *BBC News*, *Sudan president defiant as deadly protests continue*, 20 januari 2019”.

Ter terechtzitting legt verzoeker een attest van de “*Darfour association en Belgique*” neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op zijn risicoprofiel, met name een niet Arabische Darfoeri die lange tijd in het westen verbleven heeft, en meent dat hij op basis hiervan internationale bescherming nodig heeft. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Darfoeri algemeen genomen nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten. Zo worden Darfoeri studenten vaak gediscrimineerd en worden ze van dichtbij gevolgd omdat ze verdacht kunnen worden van sympathie voor rebellenbewegingen (COI Focus "*Soedan. Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 22-23). Anderzijds benadrukken deze bronnen dat in Soedan politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst (COI Focus "*Soedan. Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 21). De voorliggende bronnen stellen dat de etnische origine alleen geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten (NISS) lastiggevallen te worden (COI Focus "*Soedan. Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 21). De Britse ambassade te Khartoem verklaart in september 2016 geregeld contacten te hebben met Darfoeri organisaties zelf en daarnaast met instellingen van de VN en andere ambassades in Khartoem. Geen van deze contacten maakt melding van "*etnische vervolging*" van niet-Arabische Darfoeri buiten Darfoer. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 geen specifieke informatie te hebben ontvangen die erop zou kunnen wijzen dat Darfoeri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd. De Home Office, VK komt tot eenzelfde de conclusie dat niet Arabische Darfoeri louter op basis van hun etniciteit niet worden vervolgd (COI Focus "*Soedan. Darfoeri in Khartoem*" van 10 april 2018, p. 21).

2.4.2. Deze samenvattende conclusies werden getrokken uit de aan het administratief dossier toegevoegde en geciteerde landenrapporten die blijken te steunen op vele rechtstreekse contacten (onder meer Darfur Relief and Documentation, Centre (DRDC) analist voor Soedan en Oeganda, International Crisis Group (ICG), Horn of Africa project co-directrice Waging Peace, een Soedanese journalist, een Soedanese mensenrechtenactivist, een Soedanese professor in de mensenrechtenwetgeving, Reeves E., Soedan-expert en -consultant, François-Xavier Bagnoud Center for Health and Human Rights, Harvard University, Verney P., Sudan-expert, redacteur Sudan Update) en meerdere geschreven en audiovisuele bronnen (onder meer : Amnesty International, Austrian Centre for Country of Origin & Asylum Research and Documentation (ACCORD), Darfur. COI Compilation, 09/2017; United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), Humanitarian Bulletin Sudan. Issue 13 | 22 May - 4 June 2017; Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT), Soedan: een land waarvan de president gezocht wordt wegens genocide en oorlogsmisdaden, 20/12/2017; Security Council, Report of the Secretary-General on the African Union-United Nations Hybrid Operation in Darfur, 27/10/2017; Darfur Bar Association (DBA); en andere).

De door verzoeker neergelegde rapporten - Human Rights Watch "*Sudan. Events of 2017*" van januari 2018; UN Security Council "*Report of the Secretary-General on the African Union-United Nations Hybrid Operation in Darfur*" van 25 april 2018; "*E. Reeves, Glimpses of Continuing Slow-Motion Genocide in Darfur: Recent Reports of Ethnically-Targeted Violence*" van 30 mei 2018; Human Rights Watch "*Latest Sudanese Attacks on Darfur Show Protection Needs. Peacekeepers Absent as Abusive Rapid Support Forces Strike Jebel Marra*" van 10 mei 2018 – bespreken de situatie in Darfoer en werden meegenomen in de hogervermelde beoordeling.

2.4.3. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat verweerder uitgaat van een selectieve lezing van de eigen COI's, kan dit niet blijken. De door verzoeker aangehaalde passages uit de COI Focus "Soedan. Darfoeri in Khartoem" van 10 april 2018 vermelden dat voornamelijk politieke dissidenten, met banden met rebelligroeperingen, gevisieerd worden door de autoriteiten (COI Focus "Soedan. Darfoeri in Khartoem" van 10 april 2018, p. 18). De Raad merkt op dat slechts alleenstaande bronnen ervan overtuigd zijn dat alle Darfoeri risico lopen gewoon omdat ze Darfoeri zijn, doch dat de gevestigde bronnen aangeven dat dissidente Darfoeri omwille van hun politiek profiel worden gevisieerd (COI Focus "Soedan. Darfoeri in Khartoem" van 10 april 2018, p. 18-22).

2.4.4. Wat betref de terugkeer van Darfoeri na een verblijf in het buitenland herhaalt de COI Focus "Soedan. Risico bij terugkeer" van 6 februari 2018 dat een minderheid van de (recente) bronnen meent dat Darfoeri louter omwille van hun etnie worden gevisieerd ingeval van terugkeer naar Soedan. Opnieuw blijkt dat gevestigde bronnen als IOM, UNHCR, westerse ambassades en een Soedanese NGO begin 2016 aan de Brits-Deense onderzoekscommissie te kennen gaven dat de etnische afkomst van een terugkeerder geen invloed had op de ontvangst in de luchthaven van Khartoem en dat ook het Britse Home Office in augustus 2017 stelt dat Darfoeri van niet-Arabische origine in Khartoem geen algemeen risico op vervolging of ernstige schade lopen enkel op grond van hun etnische afkomst, Verney P., OVERVIEW. Safety of return / Internal relocation for people of non-Arab Sudanese origin. Responses to UK Home Office (HO), 10/01/2018 (COI Focus "Soedan. Risico bij terugkeer" van 6 februari 2018, p. 28-29, zie ook de lijst van geraadpleegde bronnen p. 57-67).

Uit voorgaande kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging of risico op ernstige schade moet aldus *in concreto* worden aangetoond.

2.4.5. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker verklaarde geboren te zijn op 8 augustus 1979 in Tun Tubai, in het westen van Darfoer (verklaring DVZ, punten 4 en 5; notities van het persoonlijk onderhoud van 24 maart 2017 (hierna: notities 1), p. 3) en er verbleef tot 1993, waarna hij tot 2009 in Omdurman woonde (verklaring DVZ, punt 10). Verzoeker gaf voorts aan dat hij zijn geboorteregio Darfoer nog slechts één keer heeft bezocht, in het jaar 2000 (notities 1, p. 19-20) en stelde dat hij in Omdurman in de *wilayat* Khartoem woonde (notities 1, p. 4). Verzoeker gaf tevens aan dat zijn familie in Omdurman over een eigendom beschikte (notities 1, p. 10), één van zijn broers er aan de universiteit had gestudeerd (notities 1, p. 12), hijzelf er na zijn studie als winkelier werkte op de Libische markt en er een woning huurde (notities 1, p. 14). Verzoeker, die thans 30 jaar is, leidde in Omdurman een geïntegreerd leven, heeft er familie en professioneel netwerk.

2.4.6. Verzoeker verklaarde dat hij Soedan ontvluchtte omdat hij er in mei 2008 problemen kreeg toen hij door de Soedanese overheid in verband gebracht werd met de aanval van de Darfoerese oppositiepartij JEM op Khartoem op 10 mei 2008. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

2.4.7. Verzoekers ontoereikende kennis over de gebeurtenissen die beweerdelijk de aanleiding hadden gevormd voor zijn vertrek uit Soedan ondergraven de geloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven. Zo is niet aannemelijk dat verzoeker, die zijn persoonlijke problemen grotendeels linkte aan zijn Darfoerese herkomst, de kwestie Darfoer niet kan toelichten ("*Mbt Darfoer, vertelt u me eens meer over Darfoer en het probleem daar?*", "*Ik ken niets van dat probleem. Ik weet enkel er is probleem tussen overheid van Sudan en oppositie van Darfoer. De overheid zijn Arabieren en Darfoer Afrikanen.*", "*Ja, vertelt u maar verder?*", "*Neen ik ken de reden niet*", notities 1, p. 24). Verzoeker wist wel te vertellen dat "*haraka tahrir as sudan*" (Sudan Liberation Movement) een oppositiebeweging was, maar kon er verder niets concreets over te vertellen, noch kende hij andere oppositiebewegingen bij naam (notities 1, p. 25). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker dermate weinig weet over Darfoer en de oppositie, dat niet aannemelijk is dat hij iedereen in Soedan erover aansprak tot zelfs de kranten naging. Er kon minstens redelijkerwijs verwacht worden dat verzoeker als handelaar op de markt zou horen over de kwesties waarvoor hij een doorgedreven interesse heeft (notities 1, p. 23, p. 25). Verzoeker komt niet verder dan, "*Ik was in Khartoem, daar is Darfoer, ik heb niets te maken met daar, ik had mijn handel en mijn huis en weet niets anders*" (notities 1, p. 25) en ondergraaft elke interesse in Darfoer. Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker verklaarde deze (weinige) informatie pas in Libië van Zaghawa winkeliers te hebben vernomen (notities 1, p. 24).

Verzoekers onwetendheid aangaande de kwestie Darfoer ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn beweerde persoonlijke problemen gelieerd aan zijn Darfoerese herkomst.

2.4.8. Waar verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud plots wel kon vertellen over gebeurtenissen in Darfoer (notities van het persoonlijk onderhoud van 5 juli 2017 (hierna: notities 2, p. 18), kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker deze informatie heeft ingestudeerd. Verzoekers verklaringen tijdens het tweede gehoor kunnen dan ook zijn onwetendheid uit het eerste gehoor niet verschonen.

2.4.9. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat zijn kennis over Darfoer moet gezien worden in zijn context, met name dat hij op jonge leeftijd wegrok uit Darfoer, dat zijn vader amper thuis was, hij slechts telefonisch contact met hem onderhield en pas na zijn dood vernam over zijn activiteiten voor de oppositie, en dat de hoofdstad als het ware geïsoleerd was van toenemende etnische spanningen elders in het land (hierbij verwijzend naar stuk 4, The Guardian "*Khartoum: the most selfish city?*" van 19 september 2014). Verzoeker blijft steken in loutere beweringen dat hij in Khartoem niet op de hoogte zou kunnen worden gebracht over de gebeurtenissen in Darfoer.

2.4.10. De vaststelling dat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud amper iets kon vertellen over de kwestie Darfoer ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven. Dat verzoeker tegen het tweede persoonlijk onderhoud wel meer informatie kon geven doet aan voorgaande geen afbreuk, doch toont slechts aan dat hij deze informatie instudeerde ter voorbereiding op zijn tweede persoonlijk onderhoud, waaruit bezwaarlijk een oprechte – doch eerder een opportunistische – interesse in de context van zijn problemen kan worden afgeleid. Bovendien acht de Raad het niet ernstig dat verzoeker in zijn verzoekschrift enerzijds aangeeft dat dat Khartoem als het ware geïsoleerd is van toenemende etnische spanningen elders in het land, hierbij verwijzend naar The Guardian "*Khartoum: the most selfish city?*" van 19 september 2014, terwijl hij anderzijds aanvoert dat, ook al uiten de etnische spanningen zich in Khartoum anders dan in de Darfoerregio, de problemen zich wel op de Darfoeri in Khartoem spiegelen. Hoe dan ook kan van iemand die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen minstens belangstelling worden verwacht in de evolutie en de context van deze problemen. Verzoeker dient zich te informeren over de wezenlijke noodzaak om van zijn land van herkomst verwijderd te blijven om redenen zoals gesteld in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.11. Verzoekers desinteresse in de gebeurtenissen verbonden aan de Darfoer kwestie kan voort nog blijken uit wat volgt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij getuige was geweest van de aanval op Omdurman door de oppositie uit Darfoer op 10 mei 2008 (notities 2, p. 15). Immers verzoeker kon niet aangeven wat er in de periode vóór deze aanval gebeurd was in Khartoem (notities 1, p. 26), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de veiligheidsdiensten en de politie in Khartoem reeds op 9 mei 2008 mensen begonnen te arresteren die ze verdachten van steun aan de JEM (Country of Origin Information Bulletin "*Sudan. The Justice and Equality Movement (JEM) Attack on Omdurman – 10 May 2008*" van 22 juli 2008, p. 5). Het is niet aannemelijk dat deze gebeurtenissen aan verzoeker – die Darfoeri is en tevens op de Libische markt werkte, waar hij met klanten en studenten over de Darfoer kwestie zou hebben gesproken (notities 2, p. 21) – zouden voorbij zijn gegaan indien hij hiervoor minimale belangstelling toonde. Bovendien valt verzoekers opmerking dat de autoriteiten verrast waren over/door de aanval van de oppositie niet te verzoenen met de vaststelling dat de autoriteiten wel degelijk rekening hadden gehouden met mogelijke incidenten (notities 2, p. 15). Ook verzoekers verklaringen over de aanval van 10 mei 2008 zelf weten niet te overtuigen. Zo stelde verzoeker slechts vaagweg "*Op 10/05/2008, de oppositie heeft Khatroem aangevallen.*" (notities 1, p. 26), waarna hij begon te vertellen wat hem vijf dagen na de aanval zou zijn overkomen (notities 1, p. 26-27). Vervolgens gevraagd om over de aanval op Khartoem te vertellen als inwoner van de stad, antwoordde verzoeker slechts "*Neen ik weet niets van die aanval, ik zweer dat*", waarop de *protection officer* "*Helemaal niets?*", en verzoeker "*Neen niets. Ik had mijn commercie en dat ging goed godzij dank*" (notities 1, p. 28-29). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat het op 10 mei 2008 tot een confrontatie kwam tussen de overheidstroepen en de gewapende leden van de oppositie JEM, onder meer op de Libische markt (Suuq Libiya) (Human Rights Watch "*Crackdown in Khartoum. Mass Arrests, Torture, and Disappearances since the May 10 Attack*", p. 9-10). Nadat eene zwaarbewapende colonne van JEM rebellen Omdurman was binnengekomen, zette het Soedanese leger troepen, tanks en gevechtshelikopters in, waarna enkele uren zware gevechten volgden onder meer op de Libische markt (Human Rights Watch "*Crackdown in Khartoum. Mass Arrests, Torture, and Disappearances since the May 10 Attack*", p. 9-10).

Dat verzoeker hierover niets kan vertellen, terwijl hij verklaarde dat hij ten tijde van de aanval op de Libische markt stond (notities 2, p. 15), toont slechts aan dat verzoeker deze aanval niet persoonlijk heeft meegemaakt en/of dat hij toen niet in Omdurman aanwezig was. Ook verzoekers opmerking de volgende dagen gewoon te zijn gaan werken is in het licht van de zwaarwichtigheid van deze aanval niet aannemelijk (notities 1, p. 26). Ook de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud opeens stelde dat gewapende leden van de oppositie fruit kwamen kopen aan de kramen (notities 2, p. 15), terwijl hij eerder had aangegeven dat hij niets wist van deze aanval, is niet geloofwaardig en kan zijn aanwezigheid in Omdurman niet aantonen.

2.4.12. Verzoeker voert aan dat hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud uitgebreid heeft verteld over de gebeurtenissen die plaatsvonden in Omdurman en stelt dat hij zich tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geconfronteerd zag met een tolk Arabisch en dat het voor hem niet evident was om alle vragen even grondig te beantwoorden. Vooreerst dient opgemerkt dat tijdens het persoonlijk onderhoud aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (*“U heeft intussen uw tolk een tijdje aan het woord gehoord, verstaat u uw tolk?”*, *“Ja”*, *“De tolk komt niet tussenbeide in de afhandeling van uw asiëldossier. Hij/Zij is volledig onafhankelijk van de asiëlinstantie. Hij/Zij heeft geen enkele invloed op de beslissing, maar gaat wat u zegt volledig en getrouw vertalen zonder wijzigingen. Indien u iets niet begrijpt, is het belangrijk dat u dat onmiddellijk zegt zodat ik het op een andere manier kan uitleggen. U mag op ieder moment het gehoor onderbreken om een vraag te stellen of een opmerking te maken.”*, notities 1, p. 2). Verzoeker gaf gedurende het persoonlijk onderhoud echter nooit concreet aan wanneer er eventueel onzekerheid had kunnen bestaan over een specifieke vertaling, zodat er redelijkerwijs kan worden van uitgegaan dat verzoeker wel degelijk goed verstond welke vragen hem werden voorgelegd. Verzoeker maakte tijdens het tweede persoonlijk onderhoud evenmin enige opmerking, terwijl hij ook bij de aanvang van dit gehoor werd aangespoord het te melden wanneer hij iets niet zou verstaan (notities 2, p. 5). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zowel bij de DVZ als op het CGVS zonder moeite verklaringen aflegde in het Arabisch. Bovendien is het niet geloofwaardig dat verzoeker de Arabische taal moeizaam zou kunnen volgen omdat hij Zaghawa is, nu verzoeker bijna zijn hele leven in een Arabischtalige omgeving woonde en werkte, zowel in Soedan als in Libië. Bovendien stond verzoeker op de markt in Khartoem waar hij, naar eigen zeggen, goede zaken deed en dus veel heeft gehandeld met de (Arabischspreekende) mensen in Khartoem. Met betrekking tot de e-mails van 26 september 2018 en 4 oktober 2018, waarin verzoekers raadvrouw verzoekt om een tolk Zaghawa omdat verzoeker niet voldoende Arabisch begrijpt, herneemt de Raad dat verzoeker bijna zijn hele leven in een Arabischtalige omgeving woonde en werkte – en tevens sociale contacten onderhield met klanten en studenten – en dat verzoeker bovendien tijdens zijn beide persoonlijke onderhouds bijeenkomsten gaf van voldoende kennis en begrip van het Arabisch en geen opmerkingen maakte die hieraan afbreuk zouden doen. Verzoeker is niet ernstig nu hij bij de aanvang van de asiëlprocedure zelf verzocht heeft om bijstand van een Arabische tolk.

De door verzoeker bij zijn verzoekschrift neergelegde stukken (stuk 8, UNHCR Austria, *“Handbook for interpreters in Asylum Procedures”*, 2017, p. 41-42; stuk 9, Katrijn Maryns, *“The Belgian Asylum Interview: the implications of Lingua Franca English Usage”*, oktober 2016, p.113-125; stuk 10, Knack, *“Tolken zijn noodzakelijk om de rechten van vluchtelingen en migranten te vrijwaren”*, 19 februari 2018), kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen dat verzoeker gedurende de asiëlprocedure aangaf dat hij de tolk Arabisch begreep, dat hij gedurende de persoonlijke onderhouds geen opmerkingen maakte over concrete communicatieproblemen met de tolk en dat hij steeds in staat was te antwoorden op de hem gestelde vragen. De Raad herneemt andermaal dat verzoeker bijna zijn hele leven in een Arabischtalige omgeving woonde en werkte. Tot slot dient opgemerkt dat verzoeker ook in zijn verzoekschrift niet aangeeft welke vertalingen dan onvolledig of foutief vertaald werden.

2.4.13. Gelet op voorgaande vaststellingen hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers bewering te zijn gearresteerd in de nasleep van de gebeurtenissen in Khartoem in mei 2008. Aldus is verzoekers bewering dat zijn vader als strijder bij de aanval was vermoord, evenmin geloofwaardig. Dit klemt te meer nu niet aannemelijk is dat verzoeker niet wist dat zijn vader nog leefde, noch dat zijn vader zich had aangesloten bij de oppositie (notities 1, p. 16, p. 23). Evenmin kan geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden omstandigheden waarin zijn zus zou zijn overleden, temeer nu niet geloofwaardig is dat verzoekers zus zich vrijwillig aanbood met verzoeker mee te gaan wanneer hij door de autoriteiten werd gearresteerd, lettende op de heersende situatie in de nasleep van 10 mei 2008 en dat zij een vrouw is (notities 1, p. 27).

Ook verzoekers bewering dat zijn broer M. en zijn moeder ten gevolge van verzoekers beweerde problemen naar Tsjaad zijn moeten vluchten en er in een vluchtelingenkamp wonen is, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen, niet aannemelijk (notities 1, p. 18, p. 31).

2.4.14. De door verzoeker voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kleurenkopieën van een oud Soedanees paspoort van verzoekers vader en diens nationaliteitsattest bevatten enkel identiteitsgegevens van deze, doch geven geen enkel inzicht in verzoekers persoonlijke situatie. De twee aan de e-mail van 4 oktober 2018 toegevoegde foto's betreffen eenvoudige, ongedateerde foto's die geenszins verzoekers nood aan internationale bescherming kunnen aantonen.

2.4.15. Het door verzoeker ter terechtzitting neergelegde attest van de Darfour association en Belgique schrijft dat verzoeker de Soedanese nationaliteit heeft, geboren is in Darfour en lid is van de Darfour association, wat geen afbreuk doet aan voorgaande vaststellingen, noch verzoekers voorgehouden problemen weet aan te tonen.

2.4.16. De door verzoeker neergelegde artikelen en rapporten – The Guardian “*Dozens have been killed by the regime. But Sudan’s protesters march on*” van 30 december 2018; Amnesty International van 18 januari 2019; BBC News “*Sudan president defiant as deadly protests continue*” van 20 januari 2019 – schrijven over het geweld dat gebruikt in de context van protesten. Waar verzoeker erop wijst dat president Bashir buitenlandse “*agenten*” en Darfoerese rebellen van dissidentie beschuldigt, merkt de Raad op dat verzoeker niet politiek actief, laat staan een rebel is, zodat niet kan worden ingezien dat hij zou worden gevisieerd in geval van terugkeer.

2.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker van 1993 tot 2009 in Omdurman, Soedan gewoond heeft en er tevens werkte als handelaar op de Libische markt. Verder dient opgemerkt dat hij – gezien geen geloof wordt gehecht aan zijn problemen, zodat evenmin geloof wordt gehecht aan de vlucht van verzoekers familieleden omwille van zijn problemen – er ook familie heeft wonen. Aldus wordt nog de veiligheidssituatie in Omdurman beoordeeld. Uit de informatie vervat in het administratief dossier en de informatie neergelegd door verzoeker blijkt dat er in Omdurman, Soedan geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK